

DANKBARE HERINNERING AAN

MEVROUW

MARIA LIEDTS

echtgenote van de Heer

REMI KESTELIJN

geboren te St.-Maria-Lierde op 30 mei 1921 en
godvruchtig overleden in familiekring te
St.-Martens-Lierde op 30 december 1996,
gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

Als moeder uit de kliniek thuis komt sterven binnen de warmte van de kamer, in de kring van haar geliefden en met een prima verzorging tot het laatste uur, hoe sterft zij dan? Hoe zeggen kinderen dan vaarwel voorgoed? Met welke tranen? Met welk heimwee? In stilte? Innerlijk en zwijgzaam? In een monoloog na haar dood: "We zullen je missen, elke dag, in zoveel kleine dingen. Je bent stilletjes ingeslapen, op een bar koude winterdag. We rillen van kou, maar vooral om de leegte, het intens verdriet en onze emoties. We hadden nog zoveel momenten samen willen doorbrengen, samen willen praten, samen willen lachen. Nu hebben we tranen, tranen van pijn en diep gemis"

Marie deed niet aan zelfverheerlijking. De waarheid was genoeg. Liever duidelijk zeggen waar het op aankomt dan er omheen te draaien. Ja is ja. Neen is neen. De rest is leugen en bron van veel ellende. Zij zelf sprak duidelijk. Je wist wat ze wou en hoe ze dacht. Ze was dankbaar

om het bezoek van kinderen en kleinkinderen, de dagelijkse babel over-en-weer. Remi was aan haar zijde, meer dan vijftig jaar, liefde in goede en kwade dagen. Je kan dat leven hardop en vloeiend verkondigen, of staccato, of vanuit een diepe gecenterde stilte van verwondering. Het hoeft niet. Marie hield wel van bloemen. Zij was gepassioneerd door bloemen die zij koeterde en bewonderde. Bloemen voor wie? Voor Remi? Voor wie? Bloemen als kinderen? Vertolking van het mooiste in haarzelf? Bloemen spreken een unieke taal waarvoor mensen geen woorden vinden.

Een moeder is een spiegel. Zij houdt niets vast. Zij betreurt niets. De liefde van een moeder is gratis, maar helder. Wie in de spiegel kijkt, ontvangt en bewaart het beeld voorgoed. Om je eigen waarde te vinden, moet je in de spiegel kijken. Het is de enige manier om erachter te komen wat je al wist en wat je nog niet wist. Daarvoor heb je de spiegel van je moeder nodig. Kind van deze moeder blijf je altijd. Ze neemt je mee in de rivier die stroomt en zwelt. Hoever te gaan? Moeder zegt je na haar dood op jezelf te vertrouwen.

**De families LIEDTS, KESTELIJN,
PANNEKOEKE en SPITAELS,**

danken U voor uw aanwezigheid en uw
blijken van kristelijk medevoelen.